

جنبش‌های توده‌ای ضد رژیم و آزادی زندانیان سیاسی!

بعد از ۲۷ سال، بار دیگر فریاد آزادی بی‌قید و شرط زندانیان سیاسی در ایران با ابهتی هرچه تمام‌تر بلند شده‌است. این روزه، در دفاع از این شعار حق‌طلبانه، اعتراضات و اعتصاب‌غذای زندانیان سیاسی و در خارج از زندان، دور جدیدی از فشار توده‌ای را بر سران رژیم، که در درمانده‌گی مشغول بازی مسخره انتخاباتی هستند، وارد ساخته و می‌سازد.

اگر ۲۷ سال پیش رژیم سلطنتی تا آخرین لحظات حیات خود از آزادی زندانیان سیاسی امتناع ورزید، همتای جمهوری اسلامی آن نیز تا آن‌جا که در توان داشته باشد در برابر این خواست به‌حق نیروهای سیاسی و مردم مقاومت خواهد کرد.

اگر ۲۷ سال پیش، اوج‌گیری جنبش‌های توده‌ای، رژیم پهلوی را مجبور به تسلیم نمود، این بار نیز جز فشار فزاینده‌ی مبارزات توده‌ای رژیم جمهوری اسلامی حاضر به عقب‌نشینی نخواهد شد.

زندان یکی از آلات سرکوب مردم و نیروهای مبارز، توسط رژیم‌های سرمایه‌داری و ارتجاعی است که هرگز با وجود این‌گونه نظامها ویران نشده و تبدیل به مدرسه و موزه نخواهد شد.

پس برای آزادی زندانیان سیاسی، ضروری است جنبش‌های توده‌ای ضد رژیم جمهوری اسلامی را هرچه گسترده‌تر سازمان دهیم. "آزادی گرفتنی است نه دادنی!"

به‌حمایت از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی برخیزیم!

گسترده‌تر باد جنبش‌های توده‌ای ضد رژیم!

برای آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی مبارزه‌کنیم!

مرگ بر رژیم آزادی‌کش جمهوری اسلامی ایران!

زنده‌باد آزادی، زنده‌باد سوسیالیسم!